Διὰ τῆς κυβερνητικῆς πιστώσεως θὰ προέλθουν δύο καλὰ διὰ τὴν πόλιν: Θ' ἀποπερατωθοῦν ὑπὲρ τοὺς 1000 ἐργάται καὶ θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπαραίτητα δημοτικὰ ἔργα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ζωηρὸν ἐκδηλοῦται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς Πάτρας, μὲ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν μεθαύριον διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΑ

«Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν».

Ὁ Χριστὸς ἦτο περιτριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς μαθητάς καὶ πολλοὺς Ἰσραηλίτας κατὰ τὴν ὥρα, ποὺ συνωμιλοῦσε μὲ τὸν ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς. Ὁ τελευταῖος ἐποθοῦσε νὰ εὕρῃ τὴν εὐτυχία καὶ τὴν μακαριότητα Ἦσαν γι' αὐτὸν καταστάσεις ἀπραγματοποίητες, καίτοι εἶχον ἐγκύψει στὸ Μωσαϊκὸ νόμο καὶ μὲ συνέπεια τὸν ἐφήρμοζε. Στὴ σύστασι τοῦ Ἰησοῦ νὰ μὴ μοιχεύῃ, νὰ μὴ φονεύῃ, νὰ μὴ κλέπτῃ, νὰ μὴ ψευδομαρτύρεται, νὰ τιμᾷ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, εἶχε τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησία ν' ἀπαντήσῃ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφύλαξε ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια. Τότε ὁ Χριστὸς τοῦ λέγει: Ἀκόμη ἕνα σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασέ τα στοὺς φτωχοὺς καὶ θὰ ἔχῃς θησαυρὸ στὸν οὐρανό, ἔλα δὲ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς ὡς μαθητής μου. συμμορφούμενος πάντοτε πρὸς ὅσα τὸ παράδειγμά μου καὶ ἡ διδασκαλία μου θὰ σὲ διδάσκουν.

Τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ κατελύπησαν τὸν ἄρχοντα, γιατὶ ἦταν πολὺ πλούσιος καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπό τὰ πλούτη του. Ἔτσι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία στὸν Διδάσκαλο νὰ εἰπῇ τὴν περίφημη φράσι, ὅτι εἶναι εὐκολώτερο μιὰ γκαμήλα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴ μικρὴ τρύπα, ποὺ ἀνοίγει μιὰ βελόνη, παρὰ νὰ εἰσέλθῃ ἕνας πλούσιος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ νὰ εἶναι χαρούμενος καὶ εὐτυχισμένος.

Ὅλοι, ποὺ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, ἔμειναν ἐμβρόντητοι καὶ διηρωτῶντο: Ὥστε ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ, ἀφοῦ εἶναι μέχρι τοῦ ἀδυνάτου δύσκολο νὰ σωθοῦν οἱ πλούσιοι, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ηὐνόησε καὶ ἔδωσε σ' αὐτοὺς τὰ ἐπίγεια ἀγαθά του; Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς ἀπαντᾷ: Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι.

Δὲν ἔχουμε ἐκτιμήσει ὅπως πρέπει τὴ δύναμι, τὴν τεραστία καὶ ἀνυπολόγιστη δύναμι τῆς Χάριτος. Νομίζουμε—οἱ περισσότεροι δυστυχῶς—ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ἡ Χάρις, ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ νὰ παίξῃ κανένα ρόλο στὴ ζωή μας. Καὶ ὑπολογίζομε καὶ κινητοποιοῦμε τὶς ἀσθενεῖς ἀνθρώπινες δυνάμεις. Καὶ προσπαθοῦμε, νεώτεροι Σίσυφοι καὶ Τάνταλοι, νὰ ὑπερκεράσωμε τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἐπιτύχωμαι στὴ ζωή μας τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία.

Ἐπιθυμεῖ ὁ πλούσιος—δὲν ἀποκλείεται καθόλου τοῦτο—νὰ καταπνίξῃ τὴν πλεονεξία του, ἡ ὁποία τοῦ καθιστᾷ μαρτυρικὸν τὸν βίο. Θέλει ὁ ἄλλος νὰ κόψῃ τὰ ἐλαττώματά του, τὰ ὁποῖα τὸν βασανίζουν καὶ συνεχῶς τοῦ ἐπιδεινώνουν καὶ τὴ σωματικὴ ὑγεία καὶ κυρίως τὴν ψυχικὴν ἰσορροπία. Ἄλλος πάλιν αἰσθάνεται μιὰ παρόρμησι ἐσωτερικὴ νὰ γίνῃ καλός, νὰ συμβάλῃ στὴν πρόοδο, στὴν οὐσιαστικὴ καὶ ὑγιῆ πρόοδο τῆς καινωνίας.

Καὶ ὅλοι ἀποτυγχάνουν ἢ τοὐλάχιστον μὲ σημειωτὰ βήματα προχωροῦν. Γιατί; Μά, διότι βασίζονται καὶ μάλιστα ἐγωϊστικὰ στὶς ἄτονες καὶ χαλαρωμένες δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Δὲν ἐπιδιώκουν, δὲν προσπαθοῦν νὰ τὶς ἑνώσουν μὲ τὸν θεῖο σπινθῆρα, ὥστε ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ τὴ χαύνωσι καὶ τὴ πλαδαρότητα ἡ δύναμις τῆς θελήσεως καὶ ἀποφασιστικότητος. Μόνον μὲ τὴν ἕνωσι τῆς προσπαθείας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ὑπερφυσικῆς δυναμεως καθίστανται ἱκανὲς ἡ δυνατότητές του νὰ σπάσῃ τὰ δεσμὰ τοῦ κακοῦ καὶ τῶν ἀδυναμιῶν καὶ νὰ γίνῃ τὸ ἄτομον προσωπικότης ἄνταξία τοῦ προορισμοῦ του—ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴ θέωσι—καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴ μακαριότητα ἀπὸ τὸν προθάλαμο μάλιστα τῆς αἰωνιότητος, ποὺ διερχόμεθα.

Ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἀγωνίζονται στὸν στίβο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, ἴσως νὰ μὴ ἀντιλαμβάνωνται τὶς σκέψεις αὐτές. Ἡ ἀπόμη καὶ νὰ εἰρωνεύωνται καὶ νὰ τὶς θεωροῦν κατώτερες τῆς... παντοδυναμίας των. Ἀλλὰ ἂς προσπαθήσουν νὰ ἀπομονώσουν τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ μάλιστα ἂς ἐπωφεληθοῦν τῆς παιδαγωγικῆς εὐκαιρίας, ποὺ τοὺς παρέχει ἕνας πόνος, μιὰ ἀρρώστεια, μιὰ ὁποιαδήποτε ἀτυχία Τότε θὰ ἰδοῦν πόσο μικρὸς καὶ ἀδύναμος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει συνδεθῇ μὲ τὸ καλώδιο τῆς Πίστεως, τῆς συνεποῦς καὶ ζωντανῆς Πίστεως. Καὶ ἂν θελήσουν νὰ κύψουν τὸν αὐχένα καὶ νὰ ταπεινωθοῦν, θὰ διακηρύξουν αὐθορμήτως μαζὶ μὲ τὸν οὐρανοβάμονα Παῦλον: «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ.»

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

ΧΩΡΟΥΜΕΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΓΕΝΕΩΝ ΠΑΤΡΙΝΩΝ

ΤΗΝ 14ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ

Τελευταίως ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὴν πόλιν μας πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀνέκυψε καὶ πάλιν θέμα περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ κεντρικοῦ τρούλλου τοῦ ἀνεγειρομένου νέου Ναοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου. Καὶ ὡς ἦτο φυσικόν, αἱ πληροφορίαι αὐταί, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν συμπληρώσεως τοῦ κτιριακοῦ ὄγκου τοῦ Ναοῦ, ἐδημιούργησαν ἔντονον ἀνησυχίαν εἰς τὴν Πατραϊκὴν Κοινὴν Γνώμην, περὶ τῆς τύχης τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ νέου μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν ὁ ὁποῖος ἀπετέλεσε τὸ ὄνειρον γενεῶν Πατρινῶν.

Χάρις ὅμως εἰς τὸ ἔντονον ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρῶν Κωνσταντίνου καὶ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου, ἐλύθη τὸ ἀνακύψαν τεχνικὸν πρόβλημα καὶ ἐξησφαλίσθη ἡ ἄμεσος συνέχισις τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ κτιρίου τοῦ νέου Ναοῦ.

Οὗ ω, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν Κωνσταντῖνος κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Ἀθήνας παραμονήν του εἶχεν διαδοχικὰς συνεργασίας μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ καθηγητοῦ κ. Ὀρλάνδου καὶ ἄλλων ἀρχιτεκτόνων καὶ ἐπέτυχε τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μελέτης τῆς ἀφορώσης τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κεντρικοῦ τρούλλου τοῦ Ναοῦ καὶ τμήματος τῶν κωδωνοστασίων, διὰ τὴν ἄμεσον δημοπράτησιν τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος τοῦ ἔργου.

Τὴν μελέτην καθὼς καὶ τὴν συγγραφὴν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας, ἐκόμισεν ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἄφιξίν του, κατὰ τὰς πληροφορίας μας δὲ ὡς ἡμέρα διεξαγωγῆς τοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου ὡρίσθη ἡ 14η Δεκεμβρίου 1959.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐγκύρους πληροφορίας μας, ἡ δαπάνη τοῦ δημοπρατουμένου ἔργου προϋπελογίσθη εἰς 1.223 441 δραχμάς.

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ
ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ο ΑΙΓΕΑΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἀνθύπατος καὶ ἄρχων Αἰγεάτης ἐκπροσωπεῖ τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς ἐποχῆς του. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν εἶναι πλήρης ναῶν καὶ ἀγαλμάτων. Κατ' ἐξοχὴν ἡ θεὰ τῶν ἐρώτων, ἡ Ἀφροδίτη λατρεύεται, καθὼς καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῶν μαινάδων, ὁ θεὸς τοῦ οἴνου Βάκχος. Ὁ ἐρωτισμός, ἡ σαρκολατρεία καὶ ὁ ἀχαλίνωτος βίος κυριαρχοῦν εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Ὁ Ἄρχων Αἰγιάτης διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος.

Ἀκριβῶς τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον δρᾷ εἰς τὴν πόλιν ὁ ἁπλοῦς ἁλιεύς τῆς Τιβεριάδος, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου, Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐκπροσωπεῖ τὸν Χριστιανισμόν, τὴν καινὴν διδαχὴν καὶ Ἀπόστολον Παῦλον. Ὁ Πρωτόκλητος εἶναι ὁ ἐνσαρκωτὴς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν εἰρήνης, τῆς ὑπερβαλλούσης πάντα ἀνθρώπινον νοῦν, κατὰ τὴν Γραφικὴν ἔκφρασιν.

Τὸ ζωντανὸν κήρυγμα, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ παραδείγματος, ἡ ἄφθαστη γλυκύτης τοῦ λόγου μὲ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας εἵλκυσε πολλὰς ψυχὰς ἀνθρώπων εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν.

Τὴν Μαξιμίλλαν σύζυγον τοῦ ἄρχοντος Αἰγεάτου σαγηνεύει. Τὸν Στρατοκλῆν, σοφὸν καὶ μαθηματικὸν ἐν Ἀθήναις, ἀντιπροσωπεύοντα δὲ τὸν ἀδελφόν του Αἰγεάτην κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, γοητεύει μὲ τὴν θείαν του διδασκαλίαν καὶ μὲ τὴν πλουσίαν χάριν τῆς θαυματουργίας. Ὁ ἁπλοῦς ἁλιεὺς νικᾷ ἕνα σοφόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμις τοῦ θεόθεν Χριστιανικοῦ πνεύματος.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν μαγνητίζει ψυχὰς ἁπλῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ κατακτᾷ μὲ τὴν ἀνωτερότητά του καὶ αὐτὴν τὴν αὐλὴν τοῦ ἄρχοντος.

Εἶχε δίκαιον ὁ ὑμνωδὸς νὰ ψάλλῃ λέγων «Χαῖρε τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα, χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα»

Ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Ρώμης, ὁ ἀνθύπατος Αἰγεάτης, εὑρίσκεται, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ὡς ἀτμοσφαῖραν Χριστιανικήν. Δὲν θέλει ὅμως νὰ ζῇ Χριστιανικῶς. Ἡ ψυχή του δὲν εἶναι δεκτικὴ Ἀγανακτεῖ, κυριολεκτικῶς μαίνεται. Στρέφεται ὅλως ἰδιαιτέρως ἐναντίον τοῦ Πρωτοκλή ου. Ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του ὅλα τὰ βασανιστικὰ ὄργανα ἐναντίον τῶν συνωμοτῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας παραινεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἑνὸς καὶ μόνον ἀληθινοῦ Θεοῦ. Χειροτονεῖ δὲ τὸν Στρατοκλῆ Ἐπίσκοπον Πατρῶν.

Ἡ κατακλεὶς τῶν μαρτυρίων ὑπῆρξεν ὁ Σταυρὸς ὁ παριστάμενος μὲ τὸ σχῆμα Χ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ τοιοῦτος Σταυρὸς ἔκτοτε λέγεται «Σταυρὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου».

Αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν καὶ ἀγαλλίασιν, ἡ ὁποία εἶναι δωρεὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἀνατείνει τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Οὐρανόν. Εὐλογεῖ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν καὶ τέλος παραδίδει ἑαυτὸν εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Οἱ αἰῶνες διαδέχονται ἀλλήλους. Πάντοτε ὅμως ἡ φυσιογνωμία τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου θὰ σελαγίζῃ καὶ θὰ ἐμπνέῃ.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ ἥρως οὗτος τοῦ πνεύματος, ἠγωνίσθη ἐναντίον τῆς ὑλικῆς ματαιοδοξίας καὶ σαρκολατρείας καὶ ἐνίκησε καὶ διὰ τοῦ Σταυρικοῦ του θανάτου παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀθανασίαν.

Ἀξίζει κανεὶς νὰ εἶναι Χριστιανός. Χριστιανὸς ὅμως ζωντανός. Οἱ τύποι νὰ προάγουν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς Θρησκείας, ν' ἀποδεικνύῃ τὶς τὴν πίστιν του μὲ τὰ ἔργα του. Πιστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη, λέγει ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγάπη καὶ καλωσύνη πρὸς ὅλας τὰς σφαίρας τῆς ζωῆς ἀποδεικνύουν τὸν γνήσιον Χριστιανόν.

Τὸ αἷμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἑκατομμυρίων μαρτύρων διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξεν ὁ σπόρος τῆς καταπληκτικῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἀκτινοβόλος Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἴθε πάντοτε νὰ μᾶς καθοδηγῇ εἰς τὸν πολύμοχθον ἀγῶνα τῆς ἀνωτέρας ζωῆς.

Γεώργιος Ἀ. Σωτηρόπουλος
Καθηγητὴς

ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ 25 ΕΤΗ

ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΘΗ Ν' ΑΝΕΓΕΡΘΟΥΝ 5000 ΠΟΛΕΙΣ!

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ ΚΑΤΑ 1 ΔΙΣΕΚ.

ΜΟΣΧΑ. Ἐξαιρετικὸ ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐνεφάνισε τὸ 5ον διεθνὲς συνέδριο τῶν Ἀρχιτεκτόνων, τὸ ὁποῖον συνῆλθε μὲ τὴν συμμετοχὴ 1.500 ἀντιπροσώπων ἀπὸ 47 χῶρες. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ προεκλήθη ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ διεθνὴς αὐτὴ συνάντησις δὲν περιόρισε τὶς συζητήσεις της μόνο στὰ στενὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν ἀρχιτεκτόνων, ἀλλὰ ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὰ ζητήματα τῆς οἰκοδομήσεως καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πόλεων μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Πραγματικὰ τεράστια εἶναι σήμερα ἡ σοβαρότητα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ ὄχι μόνο λόγω τῶν καταστροφῶν τοῦ πολέμου.

Ἡ σημερινὴ πρόοδος σέ ὅλες τὶς ἄκρες τῆς Γῆς ἔχει σὰν συνέπεια τὴν θυελλώδη ἀνάπτυξι τῶν πολέμων. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως ἡ μεγάλη μείωσις τῆς θνησιμότητος ὁδηγεῖ στὴν πολὺ γρήγορη αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ.

Αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀκριβῶς ἔθεσεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Χιλῆς καὶ πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἀρχιτεκτόνων κ. Μαρντόνες—Ρεστάτ, ὅταν ὑπενθύμισε, ὅτι σύμφωνα μὲ τοὺς προκαταρκτικοὺς ὑπολογισμούς, ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς θὰ αὐξηθῇ στὰ 25 προσεχῆ χρόνια κατὰ ἕνα δισεκατομμύριο ἀνθρώπους Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ αὔξησις αὐτὴ θὰ εἶναι ἴση μὲ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς κατὰ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος! Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι οἱ ἀρχιτέκτονες ὅλου τοῦ κόσμου πρέπει νὰ ἀνοικοδομήσουν 5.000 περίπου πόλεις κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ μὲ πληθυσμὸ 200.000 κατοίκων σέ κάθε μία».

Γιὰ νὰ κτισθοῦν οἱ πόλεις αὐτὲς χρειάζεται εἰρήνη. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι βρέθηκαν σύμφωνοι. Μεγάλες ἀνησυχίες ἐξεφράσθησαν ἐπίσης γιὰ τὶς μεθόδους, τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὴν μορφὴ τῶν νέων πόλεων, γιατὶ οἱ βιομηχανικοὶ τρόποι ἀνοικοδομήσεως ὁδηγοῦν συχνὰ στὴν ἀνέγερσι θλιβερῶν, ἐλαττωματικῶν καὶ ὄχι ἄνετων πόλεων, ποὺ δὲν ἔχουν δικό τους χρῶμα.

Οἱ ἀνησυχίες αὐτὲς εἶναι βέβαια δικαιολογημένες. Γιατὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ παλαιὰ ἐπαγγέλματα. Τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸ ἀεροπλάνο ἐμφανίσθηκαν στὸν 20ὸ αἰῶνα. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἐγνώριζαν νὰ κτίζουν πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια τὰ σπίτια τους, ποὺ ἦταν μάλιστα γερὰ καὶ ὄμορφα. Δὲν εἶναι λοιπὸν εὔκολο νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὴν πεῖσα καὶ τὶς παραδόσεις τόσων αἰώνων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως πλευρά, ἡ ἰλιγγιώδης πορεία ποὺ ἀκολουθεῖ ὁ πολιτισμός, θέτει ἐντελῶς νέα προβλήματα. Καὶ γιὰ τὴν ἐπίλυσί τους δὲν μποροῦμε νὰ βασισθοῦμε οὔτε καὶ στὴν καλλίτερη πεῖρα τοῦ παρελθόντος.

Τί θὰ γίνῃ ἔξαφνα μὲ τὴν ἀστυφιλία; Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ πρόβλημα τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν καὶ θὰ καταπολεμηθῇ ὁ θόρυβος καὶ ὁ μολυσμένος ἀέρας τῶν πόλεων; Ποῦ πρέπει νὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ ἐργοστάσια καὶ ποιὰ ἔκτασι πρέπει νὰ χάσουν οἱ νέες πόλεις;

Αὐτὸ καὶ πολλὰ ἄλλα προβλήματα—ἡ ἀποκατάστασις τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν, ἡ πολεοδομική, ἡ λῆψις νομοθετικῶν μέτρων γιὰ τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα, ἡ χρηματοδότησις τῆς ἀνοικοδομήσεως, οἱ πόλεις—«δορυφόροι» τῶν μεγαλουπόλεων, τὸ πράσινο κλπ. κλπ. ἐθίγησαν ἀπὸ τοὺς συνέδρους.

Ὅπως σ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴ Σοβ. Ἕνωσι τίθεται ἐπίσης ὀξύτατο τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα. Σύμφωνα ὅμως μὲ τὰ ὑπάρχοντα σχέδια, οἱ ἀνάγκες πρόκειται νὰ καλυφθοῦν στὸ διάστημα τῶν 10—12 προσεχῶν ἐτῶν.

Πῶς τίθεται τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα στὶς ἄλλες χῶρες;

Στὸ Πασίσι τὰ 45ο/ο τῶν κατοικιῶν ἔχουν ἀνεγερθῆ πρὸ τοῦ 1871 καὶ τὰ 42ο/ο ἀπὸ τὸ 1871 μέχρι τὸ 1914. Στὸ διάστημα δὲ τῶν 13 τελευταίων ἐτῶν κτί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΝ ΕΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀρχίζει νὰ μὴν φαίνεται ἀδιάφορη στὸν Ἀστικὸ—Ἐθνικισμὸ» ποὺ ἀναπτύσσεται σὲ 10 ἀπὸ τὶς 14 Δημοκρατίες Μειονοτήτων ποὺ εἶναι μέλη της καὶ ἰδίως ἐκεῖνες ποὺ εἶναι στὶς Κεντροασιατικὲς μουσουλμανικὲς περιοχές.

Ἔπειτα ἀπὸ μία μακρὰ περίοδο ἀνοχῆς ἄρχισε ἡ ἐκστρατεία ὡς ἀντίδρασις στὸν τοπικὸ ἐθνικισμὸ καὶ στὶς προστριβὲς μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων καὶ τῶν Ρώσσων πολιτῶν ποὺ μένουν ἐκεῖ.

Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη ἕνα «Πρόγραμμα» ποὺ σκοπεῖ στὴν μείωση τοῦ οἰκονομικοῦ τοπικισμοῦ, στὴν ἕνταση τοῦ ἐλέγχου καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ στὴν ἐκδίωξη τῶν ἐντοπίων τόσον ἀπὸ τὸ Κόμμα ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση. Μολονότι ἡ μουσουλμανικὲς περιοχὲς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀποτελοῦν τὸν κύριο στόχο τῆς ἐξαπολυθείσης ἐκστρατείας, ὑπάρχουν καὶ ἄλλες Δημοκρατικὲς τῆς Ἑνώσεως καὶ ἄλλες αὐτόνομες «περιοχὲς,» ποὺ ὑφίστανται ἐμμέσως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκστρατείας. Παράδειγμα. Ἡ Οὐκρανία.

Στὴν πραγματικότητα ἡ ἐκστρατεία ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1958 ἀλλὰ δὲν τῆς εἶχε ἀποδοθῆ ἡ δέουσα σημασία πρᾶγμα ποὺ ἔγινε στὴν τελευταία, τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, Σύσκεψη τῆς Κεντροικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρωσσικοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο ἡ ἐκστρατεία ἄρχισε νὰ γίνεται περισσότερο ἐμφανής.

Ἂς δοῦμε, χρονολογικά, τί γίνεται σὲ μερικές.

Καζακστάν Συνορεύει ἀνατολικὰ μὲ τὴν Κινεζικὴ Ἐπαρχία Σινκιάνγκ. Τὸν Σεπτέμβριο ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος Ντζαντιλτζὶν ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος «Κομμουνιστὴς» κατεδίκασε τὴν ἐχθρότητα τῶν ἐντοπίων πρὸς τοὺς Ρώσσους, τὸν οἰκονομικὸ τοπικισμό, τὴν ἀποθέωση τοῦ Ἐθνικιστικοῦ κινήματος καθὼς καὶ στὴν Ἀντιρωσικὴ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ποὺ ἐκδηλώνεται στὸν τομέα τῆς γλώσσης καὶ τῆς προσλήψεως Ρώσων. Ἀρνήθη ἐν συνεχείᾳ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Σοβιετικὴ πολιτικὴ στὴν Κεντρικὴ Ἀσία ἔχει ἀποικιακὸ χαρακτῆρα.

Στὶς 11 Ὀκτωβρίου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀντεκατεστάθη διὰ νὰ βοηθηθῇ ἡ καταπολέμησις τοῦ ἐθνικιστικοῦ πνεύματος. Ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Λούνεφ ἦταν ὑποδιοικητὴς τῆς Ρωσικῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας,

Τουρκμενιστάν. Συνορεύει μὲ τὸ Ἰράν καὶ τὸ Ἀφγανιστάν.

Τὸν παρελθόντα Δεκέμβριο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος Μπαπμάγιεφ ἐξεδιώχθη μὲ τὴν κατηγορία ὅτι «ἐμπόδιζε τὴν ἀποστολὴ ἐπισήμων ἄλλων ἐθνικοτήτων—δηλαδὴ Ρώσσων στὴν χώρα». Ἐνετάθη ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ τοπικοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τὸν Σεπτέμβριο νέος Διοικητὴς τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας ἐδιωρίσθη, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν θέση τῶν Ρώσσων ἐκεῖ.

Οὐζμπεκιστάν. Συνορεύει μὲ τὸ Ἀφγανιστάν Στὶς 11 Σεπτεμβρίου ἡ Ἱεραρχία τοῦ κόμματος ἄλλαξε. Νέος ἀρχηγὸς διωρίσθη. Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομίας ἄλλαξε καὶ ὁ Τιτῶφ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐμπίστους τοῦ Κρούτσεφ στὴν Οὐκρανία ἔγινε δεύτερος Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος.

Ταντζικιστάν. Στοὺς τελευταίους μῆνες ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος αὐτῆς τῆς Νοτιοανατολικῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας ἐπανειλημμένως ἐτόνισεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ μυωπικὴ ἐθνικιστικὴ ἀντίληψις, ἐτόνισεν ὅτι οἱ κάτοικοι πρέπει νὰ μάθουν Ρωσσικὰ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀγαποῦν τὸν Ρωσσικὸ λαό.

Ἀτζερμπαϊντζάν Τὴν 1η Σεπτεμβρίου ἀντεκατεστάθη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας μὲ τὴν κατηγορία ὅτι ἀνεχότανε τὶς ἐθνικιστικὲς τάσεις. Προηγουμένως εἶχαν «παραιτηθῆ» ὁ